

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 3 af 10

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi - Alþingistilskipunin 1843
Réttarsaga – Stjórnarskrá 1874

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-3, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

16.

1) L.C. S. 36.

'I öskudumum fyrir stjórnunum, enn regin stjórnun, at hinn hefji tekit til agriðan brent. Alþingis 1867 um sánumál Íslands at sva miklar leiti, sem verða hefji mætt, og hefji verit slékt miðög mikil til at fyrir leiti. Hefji gannig verit teknar i fyr. áberandunir, sem miðög verpa sér, at hef feldar sér, t.d. um skiftiung Alþingis; tvar málstofur, en tekin hefji verit einumais vegar fers, at Alþingi hefji þótt sva mikil: fær verit.'

Um einstakar gr. stjórn. segir, at meðsuglekt hefji verit at taka fram. kennum orðum, hvor hengur tima um. Þótt borsmíðjörvinna fyr. sé gildt, en um þat hefji engin áberandi verit: fyrirfyr. 1867, fær sem veðlaust hefji verit til fers eklett, at borsmíði skyldi vera til bára. Þá sé ekki súður meðsuglekt, at tölu fyr.: borsmiði verð: breytt með l. en tölu fjöldjörvinna fyr. Áber. fyrirfyr. 1867 um at engan megi býrja: Ed., sem ekki sé orðið um 40 ára gamall. Hefji verit slept vegar fers, at fær sem viga at velja bánum inn 50, gera eklett ár. Borsmíðuna of bundna, at fyrir sleptur, at hefslaga að: borit vit, at meðal spárra 30 sé ekki til bánum, sem eru annara hafið líka, sem gera verð: vát fyrir til at öðlast sá: Ed., fullmeðan einnig aldursskiltgjötum. 'I mörgum gr. hefji "Alþingi" verit breytt: "bori þe. um sig", fær sem Alþingi hefji sást yfir at gera ekka brent. Þá hefji og þótt verft vit eingi at taka innstakir inn fyrirfyr. 550: 529 stjórnunum vegar fers, at fegur rannsókn býðubréfa og borsmíða fjöldjörvinna fyr.: Ed. er undantekin, að: aðeins orðið um tals mælt um at Alþingi gengi: eins málstofu: fyrir tilfelli, sem 529 á vit (f.e. fegur deildinum gráinir á um lægfr.). Áber.: 529 um, at: aður um @Borgarsjálasíðan Reykjavíkur

118.c.3.40-41.

hafa verit tvíswar hjaða kvarri deild, hafi verit sett vegna þess, Þó báðar fdi. verit: at talið tvo jafnþarna fætt: : framkvæmd löggjöldar valdries.

118.c.3.197-199.

Nál. um stjórn. málst miðust ekki á færn atviti; en hér skifta mál; og umr. miðast ekki umra at hittur lengt: um færn. Seign tvískiftinummi tala Bergrun Thorberg, legfulltr. (Hilmar Finnsen) og Guðrún Þórhóðasson. Rökkin erum at meista hin sömu og 1867. Talið at tvískiftunum miði valda tímatalf, það: af fari at málun verða at ganga: eftirum tveir málstofur og kenni at verða sein: gegnum fóðið. Fari at fær verði: fáum að at skipta, og fari vel kenni at verða aðgum.

3) B.Th. Alft. 1869 I > 727 sdn. f.p.-g.l.c.3.824.

ínger milli löggjöldar og spánum?

Tvískiftunum miði besta stórlé. Eftir fari sem

á standi hjaða óbær, sunnilaga mórg fáð-

und mið. á vlega; enda fyrri: at auka tölun

algar. Þó at komi kenni a. A hinum

bögum sé fullrist at fyrirkomaleg fætt

verit: ekki fóði tvískiftunum, sem til hafi verit

álest. Þer vant: hót meðsynlega fóði:

fóði málstofur; virðum ekki fóði fóði með

stjórnfret-lega fækkunum og augum

háða, sem: öðrynni löðdeum, er hafi

"constitucionilt" stjórnarfórum sítji: fari

málstofum. Þeugen málanna muni fari

ekki aðræða í tvískiftinummi, og sé þess-

vega miklu með at sameina hraftana;

sinni málstofu. Stjórnun fari, at miðina,

tvískiftunum, sem hér verði: mið höfð, til

þess at fyrirkomaleg fljótarat: og staðfatur

þegi: ályktunum fyrirsins, fáist með

spánum komungjörðum, sem eftir stóðu

sinni tilgjöt: at fækkja betur en fær

spáleit til málanna og get: fari gefi,

fyrirsins managbónum upphafssíðum gegn-

tegin: Stjórnun hafi einungis samþykkt

tvískiftunum af tilbítunum sem

við Alþingi, en ekki af fari, at hér

hafi heldið, at náður veri umrit vit

fætt fyrirkomaleg, og umri hér fari

vel nota fællist að at brenta þessu? En

b) f.p.-g.l.c.3.824

71B.Th.-l.c.3.727. legfulltr. 823 og f.p.-

824.

1) B.Th. l.c. s. 716-717 og f.g. s. 814.

Lar takur sig hafi styrkst
: fersani ekðum frá síðasta
fjöldi

2) Skeld. Fr. l.c. s. 821.

3) Torfi E. l.c. s. 825.

4) Æxn. Fr. l.c. s. 828.

banarskrári ír 4 líjóðum um, er leggi
á miði fjöldum þun. og díldaskiftingu
síður, at almenningur sé heinn ræt fall-
inn:

Með trískeftinguini tala gildðor Gu.
Fariðsvísson, Þorfi Eimundsson og Benedikt
Sveinsson, þei en heldit fram, at fyrirgjöt
eigi ekki að fara breytu þei um, sem com-
bunarleg sé komið á milli stjórnar og
þings, eins og var trískeftinguna sé?
Hannar nægi geta, at málum þau vandaðri
meðfert, þegar þau sé fyrst vald : sinni
þed. og var takin síður með fimm, en
áður hafi ekki heft afþafti : af umur.
Hest sé fó um þat verft, at hvert mál
verft: sem best hugat, og minst eigin
skat: ekður, fótt fyrirgjöt eigi banni af 20
málinum og þat eru af gleivum : hvert sinn
mundi þat og viðna sig upp á því, at eigi
fyrfti: at vera grauta : sama málinum
hvat oftir annat. At því, er kostnadrinn
verft: hafi sunnið þum., sem 1869 hef-
verft aðgerði h. f. f. s. til þótt fyrirgjötum
og sé fó líkt munin ~~at fyrirgjötin~~ ^{fyrirgjötin} hær? Þóls
en talið, at trískefting fyrirgjötins sé
hinn einn trysging : ~~þó~~, sem sé óen-
fliðjanlegt skiltugt: fyrir, at Íslendingar
eigi löggjafarvald og sjálfsfornari: skilt.

Þótt at brattfelling trískeftingu
á einum fyrirgjöt ekki meira fylgi en van-
vend a, um mega fullgyða, at gis-
um þum. hafi verft líkt um spara
skiptum Alþingis að f. Né þui ~~þó~~ ^{fyrirgjötin}
málaunum benda á unumali þois
forseta Sigrúnssonar : Hjánum
fíllegoritum 27. ári, s. 25, þau eru
hanna regin, at með þei að fyrri
fvelsi Alþingis : fyr. 1869 (333) hafi
stjórnin komið þei til líðar, at
styrkji hafi verft upp a að skifta
þingjum : tvar díldir, eða málstofur,
sem aukir bæti: málhenging og kostnadr
meira en þarf sé a, og að hinnun
börnungsþjórrun feri a að óvista
hvert mál a þingjum, ek fær vilja.
Stjórnin hafi líka fundið, at fætta þeim

ré eins sterkt ófrelisland eins og hitt,
og hefji þin samfugt uppturunum, þó
heis i raun og verði sigrat verar henni
mættalein. En miðög fari munder vera með
trúskiftir þingi, ef þær eru bort á at
helda þær heim og óskifta eftir bostar-
laust.

A þingi 1871.

Stjórar frv. spurningus var sigrat
stæfertunar komunus! En hin megar
samfugt: ríkisþingið dækkar hor um
Íslands forfæringarsíða stífling: høgt,
læg um hins stjórnarlegrar stöðu Íslands
: ríkisins, en komunum eftir stæfeti-
l-jan. 1871, og voru þetta heis svorulegu
stöðuhøg. Með l-fersum høgt: stjórnir
setja „hins óræksanlegrar undirstöðu“ til
andurhöta á fjærbaugs- og stjórnarmálum
Íslands.³ Eftir leiga fersara farið ekki
at veleja heis, við nærværi at dragaða at
setningu ferrova. Þótt er fari at geta fess,
at : 33 voru heis íslensku sérvald takin
tannandi wpp, en : 31 segir, at á meðan
Ísland ekki hafði fulltrúa á ríkisþing-
um, takit fari augan bætt: læggjöfum
heis almennum með ríkisins. Þess fari hevst
Ísland sige at hafa fulltrúa á ríkisþing-
um, verð: at eins ákvæði: met lögn, sem
bætt: hitt almenna læggjafarvald ríkisins
og sérvalda læggjafarvald Íslands sam-
an, alþingi eyði með, ófengfelli.

Fyrir Alþingi 1871 høgt: seo
stj. frv. til stjórar um hin sérstaklega
málefni Íslands.⁴ Þær. 31 hefur Ísland
læggjöt og stjórn ut af fyrir sigr: öll
um ísl. sérvaldum sker. stöðulögumum, á
hann hitt, at læggjafarvald er hitt
komugi og Alþingi: samlinningar, fram-
tí, meðal lit hufi tímabundin veldið hitt komugi og dóm-
valdið hitt dómendum. Þær. 31 framkvæmir
hitt að eingandi ráðgjafi veld komunus:
fersum málum, en hitt aðsta veld innan
lands skal að ákvæði ráðgjafans fengit:
hinnur landshöfðingja, sem komunum
skipar, og hefur aðsetur sitt á Íslandi.
Þær. 33 hefur ráðgjafum ákvæði á feri.

1) Stgl. aðhægging til Alþingis, 11. maí
1871. Alþ. 1871 II >3-4.

2) L. f. 3. 21. >. 1-5.

3) Alþ. 1871 II >3.

4) L. C. >8-24.

réttar, landfjölast: og einn sigður-
máttur ír hevinni aðst:. Nafudin
skýldi verða, leita uppi ólik sitt og
killaður um þau mikils vart að mið
íslensk, sem stjórnunni lagð: fyrir henni
svo og einnig þau mið, en einhver
refudarmanni varði uppi. Það kóður
11. ágúst 1838 var ákvæðið að leggja
fyrir refudina at í luga, hvernig
best gott fyrir komið horningar
á fulltrínum Íslands til ráðgjafar-
þingarins; Glaðsavulseldur. Síðt
fyrir af því, at stjórnunni hefur
sjálfski verið ljóst, at velud færri
gott tekni komið: stað ráðgjafar-
þingarins. Nafudinni sjálfski var spætu-
sinnig fullljóst og reynd heint
að áletsráðaki um greitlað kostn-
ðanum af refudarfundum, at n-
ré eingin leiga stofnrett til „at koma
á stanni einingar: en bætti stjórnun
landins“¹. En að því er vit kom-
horningar til ráðgjafarþingarins
i Glaðsavulseldur, það taldi n. ijus
vandkvæti að kenni.² Ef einn full-
tríi verði horinum leggur m. til
að öðrinum horningar verði vit
keftan. Að sunna besti mundi
betra, at fyrir fulltríunum voru
horin, en spætu ófart sökum
kostnðana. Nafudinni fyrir því
það vat vanlegast, at horningar
veldi einn óta tvø meiri: Dan-
mörku konungs skift: : Danmörku og
20. maí 1840³ aðfari hinn mið: kon-
unger, Christján III. ít virskort
fyrir elmis, at fyrst um síðan skyldi
at vísa um sitja þeir fulltríun
Glaðsavags fyrir Ísland á þingum
i Glaðsavulseldur, en horningar berdil
til. Þáttvegar eru ákvæðið at

1) L.f. §. XI s. 271 orfwo.

2) Tíðindi frá refudarfundum 1839.
s. 58-59.

3) L.c. s. 194 orfwo.

4) L.c. s. 200.

5) L.f. § XI s. 614 orfwo;

Um færri mundi eru
konungs skift: : Danmörku og
20. maí 1840⁴ aðfari hinn mið: kon-
unger, Christján III. ít virskort
fyrir elmis, at fyrst um síðan skyldi
at vísa um sitja þeir fulltríun
Glaðsavags fyrir Ísland á þingum
i Glaðsavulseldur, en horningar berdil
til. Þáttvegar eru ákvæðið at

(2) Þegja skuli fyrir umbottismanna
nafndina: slensur at ráðast um,
hvort ekki muni vel til fullt at setja
á Íslændi ráðgjafarþing, en i skuli
komu sva manar, en hefða fyrki, af
þeim meðan landmenn bjóru sjálfir,
aukt notkunna heftu umbottismanna
leðrins, en komu engar nafni ~~sjálfus~~
til.

1) Tíðindi frá neftunarfundum 1841-sorfu.

Sunnarit 1841 kom mihi fyrir umbottismannarnafndina! Gertu
hinn upphoist at t-skop. um alþingi og
meið þat með eftir t-skop. 1834 um
ráðgjafarþingin dönsken. N. leagan
til, at spurningum verði: mesta legi
hl. 10 áttu at vera spjóðbjörnir,
f.e. i ír hvernig eigin og i ír hefði
virk. Skorungbjörnir máttu vera b
en ekki færri en 4. Taldi n.: spri
skyni at gataði, at frótt manar hér
á landi, hvort gefskinum, kunnáttu og
huggru meint, varu vel gallir til
at vera alþingismenn, það aðra meint
samt, fengi a alt vori lítið, einkum
bjá hinnum adrei umbottismönnum
verst eftir spjundi regnslur, dýpl-
sí og verklaðir, sem við fyrfti-
tikum þessum ófum. Í vist varni
sinning, hvorru almenningi tekist
at velja sín fulltrúa. Þær sem
heum heldi: þerig verit svifur allri
blutdeild: með fersl alþjóðlegra
málefna og varni þei meðsagnlegt,
at með horningbjörni vari að fyrir
at alþingi vartati; aldrei fari vits-
umini, huggindi og kunnáttu, sem

2) Tíðindi frá neftunarfundum 1841-13-14. við fyrfti: Skorungarvithur og
björðunagi skylfi bundið við, at adili
~~at~~ annarhvort ~~þing~~ 10 hundruð i
jörd at a hús ír tímabri eða steini
: þærstak, er vint varni a.m.k. 1000
virkiðali, ða, hafa lengi til hugg-
insar af langt 10 hundruð: 2 fjos.
jörd at a húsbjörð. Minni bluti
u. vildi hafa heinsar. Þorinn var
en ~~minni~~ bluti. Hildi Melated, við hafi

(síðst) óheiman komin agor og sjálfrænt
þeim nigmri heomningavétt og björgeggi
en nefndinn hefti viltat. Skugði heom-
ningavéttunum fyrir því um sít einungis
lítill sígrænskibugti- og björgeggi án
þeirra.

1) Þær. fyr. Melstads deys.: okt. 1841.
þvert at: Fríðrún frá Glöðarseldun-
þingi 1841 o. 243 osfr.

2) Sunnar þeirar heimildir eru at vísu meiri
en Alþingist-dey. 8. mars 1843, en þó þarf
vér at aknast þær þeirar hér, þær sem
verði at ófengi þær þeirar hér, þær sem
þær liggja hér meira: þessum alnum,
en fyr. var rett.

3) Njófleagsmít I o. 173-174.

x frjár vitajörður o. 90.

3) Fríðrún frá Glöðarseldunþingi 1842
o. 179 osfr.

4) L. C. o. 184.

Lundslima

Um öll fessi atvrit: var mikill
sígrænskibugti meira á meðal. Þann
hann fram: gissum vitajörðum á
þessum ónum, a vitajörðar þinginsins
: Glöðarseldun, en fyrir það heft:
stjórnun fórumvarp um bætt-sínum
sílförðum meirar líkið breytt, og tóles:
á vorum 'Íslendinga og bretum'.

Jón Sigurðsson atvreygur uppt
í fyr. 1841, at þjóðbjörnir þing-
menn verði 30-32. Tómas Þor-
sandsson vildi hinreynat at „: lög-
vethunni“ er hann vill hava balla,
sí 48 borar fulltrúin, f. e. 12
menn í fjörðumagi þerjum, en
4 virði beverið þingi hinna forma,
og auk þess eru meiri, landsdóm-
ari og biskup, allir um bætt-sínum
samþevant. A Glöðarseldunþinginsins
1842 heldur Þórhallur Þorláksson
fram, at þingi meit 26 mónum
síði ekki vögur til að heft, enda of
fáment og björðum af stóri til a
mónum verði vernilega aut um
það. Enda síði heft að: skuggi-
kest at konungsar eigi at nefna
þeim að seð fáment þing, f. e.
man felst farið jumas miði þei, sem
þjóðin hins. Þingameum verði of
fári til at anna stórfur þess,
Meini ráðspelar verði að þingi ef
þei verði flóris meins. Þeir
hann þei til, at þjóðbjörnir þen-
verði 48 en konungbjörnir þen-
lo, enda verði meit þessum flólda
konum við fulltrúa-tóler: sam-
vinni við blifjöldi syslauna.
Tóles síði tala hinna forma Alþingis.
A fætta fallast þein Grímnar Góðirson
og Þórir Högnisson, íslenskr full-

1) l.c. s. 169-170.

2) l.c. 146
3) l.c. 151-152
4) l.c. 170.

5) l.c. 146 og 174-175.

6) E. A. Ríttarsaga s. 390

7) Fréttir frá "Síðarselskulu" fringi
1847 s. 169 osfvr.

8) l.c. 131 osfvr.

[A tilloagan B. Christensen var en og
fullist: Fjölni VI. s. 133 osfvr.]

9) Nið Filegri I s. 121.

trúannir sitar Þórir hinur síðanefndi
og kenni í staðu mit, at fær. manndi
oft verða rauvverulega fenni en til
staði vegna forfalla. Þeir sperru en
einheimi heldit fram kostvaldum
af sín fylgjumennin fengi, sér. um-
meli kommasfulltrúa⁴, Síðus gjörður
og fárus meginrossar⁴ fvo og, at
á Íslandi sé teknat nýgg mannvat i
sín fylgjument fengi, enda hef-
tislendinagor sjálfir til spessa
deki óskar aftur flinni fær. en
: fær. varin ráðgert, sér. ummeli
kommasfulltrúa⁵. Tislendinagor:
Stumpmannalögur, fáttar 2. 7.
at fálu s. þar á meðal farið Sigurðar
felliust og á tilloagan B. Christensen,
sér. ávarpi fáru til henns degs.
b. sept. 1847, og til fulltrúa Íslands
á fáningina degs. s. d. og bæði
fáru til kommasfulltrúa frá febrúar 1843
til bréfi Austfirðinga til B.
Christensen, degs. 18. jan. 1843⁶ er
stungit upp á, at fær. verði 42,
og talið, at með tilloagum en-
hetti: s mannum. sé aðeins gegni
alra lígulíða hefð: til sveita
og ríðar, hinnar andlegu stóðar,
skólaus, uppfrettingarinnar, fátabra-
verðunarsstandrins og bojanins
keppjareikur.

Farið Sigurðsson⁷ skilur deki
at, aftur fær. sem til hatti á Ís-
landi, (það geti) komið meira illa
til hefðar, fótt öllum sé lengt at
kjósa sem myndugair eru og hin-
flestir á landinu, ef fær. hafa deki-
lidið með mannræstjórin fyrir leg-
auna dömu. Það meira lengi sé farið at
binda kommisgætt til 10 hundrat-
taender, og sé fó mikil vafnál,
hvessu það sé heppilegt. Þen kjar-
engi verði: og at geta fær. at út-
loba fá deki fyrir fátabra verðun
mættu viðra hit, meira geður, en

1) fyrir vitajörðin s. 83.

þó megi nánum vera, at fersir
bætir sé sjálfið samfara mikilli
öryggið. Þóttur Samundsson vill
og hafa banningsrætt sem viðurstaðan
og sé fersvega ~~þótt~~ teknar aðstæða til at
meina nánum at take líft: valinn,
sem hefur ~~þótt~~ verið 5 ár mið bi
og teknar vitið nið hefur notið svíter-
stugusjó semna sé at segja um hvernig
þó adra, sem eru eingundar at eru
sem wo dale virði: fasteign. Eins
er fari holdit fram af Fábi Melstedt,
at með fari at vinna banningsrætt við
fasteign ré gánum hefum bolat frá

2) Fréttir frá "Hróarskeðulupningi 1842 s. 117" eru ólegrar fengim vetterinum?

Grimur Jónasson og Finnur Magnússon
löggja til, at öllum leiga-litum á
10 hundruðum voru veittur bann-
ningsrættur, en þat töldur hinnir
þófslendingar: Hóp mannaþófus
i brófpi sinn til B. Christensen
teki megi best, heldur vildur ^{þær} log lita
mita við lausafé og töldu fari, at
skifti: und voru best: mikilvæðum.
þá telja þær og, at öगurninger sé
at vinna björvagni á Íslandi við
mobska fjársígn, gettu en og it rekst
i brófli Íslendinga til bannings
15. febr. 1843. Fari en fari og holdit
fram, at ótakst sé at vinna bannings-
rætt við fasteign, en fari teknar
fram á meira en ótakst leigulitum sé
veittur sami vetter og landeigendum,
f.e. vetter beggja bundum við 10
hundruð fasteign. Þófli Autfist-
inga til B. Christensen degs. 18. júní
1843⁴ en mælt er móti fari at
banningsrættur og björvagni ré
bundid við fasteign, vegna þess,
at með slíkri tekniörðum geti
þingjandi teknar orðið fari alþjóðan
heldur einumigis samkomu hárva
ljard landeigender, sem enga dýldra hafa
at gata annars en ríði eftir sinn
og biggenda sinnu annara jöndurunda, engi

3. 2. c. 119 osfr.

4/11/1-c. 234 osfr.

Hafðileikan til því að eru heldur
áeki oft í fasteign, þá sé fjöldi
járdægunda mejög missjafra: gurum
berum og aðri það missjafra hóð-
undatölur. Fasteignir niðars-áeki til
þess lögnut að ekki farta eða stöf-
uwan borsningarétt. Það rás leiga.
Líkun, sem gjaldit af gjaldit af jörð-
umum. Hóður hef: þing fávan þungs-
gjaldit ekki verit miðast við fast-
eignsins. Í Fjölni VII. ári er því
og ein dveigt mótmælt að binda
borningarétt við fasteign og vannan
fjárvæga upphöfud. Runst ré að
sægja við fátakar manna, að henn
hljóti að vera bati vanhundandi
og síðlaus, að því henn ré fátakar.
Hafðileikinn til að hýsa fulltrúa
sé undan meist borningar undan várheim-
riti: mannsins, og að því heft: einn
undan meistansini, sem henn hversin
vitid. Líkun meiri hef: og oft meiri
freistui til að hýsa skattsamlega
fulltrúa en líkun fátakar. Það það
ré rétt að löggjöfin hringi mejög
að hýsinum um manna, þá hringi
henn og að mörgum öðrum sínun,
og sé það ekki samagnaðsláta
fjármunina circa viða borsningarins
heldur og sáss hin sín; hef: meiri
og sunnustðan líkast við að gera
það. Það er því og mótmælt að binda
borningarétt við fjárvæga. Það gurum
rökum en því heldist fram, að
vannan kunnir fjárvæga að leifa
muni þigðingar: gurum sínun
á Íslandi en annarsstærðar, en
það sé fasteignslegur manna sjónum
ein hér á vestanleyst: kostar
vottur kostar flívur, en fyrja
þegar: slíkum greiðum? Það sé
um aðri merki að ráða, sem sigr
sé óbriðst: ein stórum tilfelli,
en við slíken verð: ekki réð? Það
ré heldur ekki ósann aðgjaut það óður

1) 2.110 orð.

2) Fréttir frá Þróun Þjóðleikkynnis 1842.
1. 97 og 102-103.

3) 8.0. 2.111.

1) 8. c. n. 97.

2) 8. c. n. 94-95, 255-256.

3) 8. n. Þátt Helsted Nýjan aldr. > 41 og
59-60

4) 8. n. Í ritum frá "Hrðarskáldarþingi 842
s. 246 ff og fjarir fæðin færnum > 55
osfr.

en spær, sem skr. sigr sinni hafi
borningaretti, ærest: og gjald til þing-
helds, fari at þingjöt sige at stúla
til almenningas gegrs! Mikil er sag-
sinnig lest upp í spær at hefa vett-
inn deli um af frábreygðum fæð, sem
í Danmörkum sé! Og öllum eigna-
skilagdum fyrir borningaretti og
björnareigi varí slept, meði fært
leifa til alþerjar fólkvöppunar og
stjórnalegirs, enda fyrvert ótan í fært,
en alstataður kíðist: Norðurálfinni.
Fari se og miðög varheggvert at gráta
mengum og örverðum mörkum, en
bæti vant: eldi og deli hafi not fætri
lifstöðu, veg til at vera fyrifull-
tríðan. 3

Fagrir óbeinum horningum er
fært einheimi fært, af Þátti Helsted
höfudstutnum armannum færvar, at
spær sé keppilegri aðferð til at velja
hina betri meiri frá hinum leðan, &
heldur en af mikil takmörkum á hor-
ningarettinum. Í hevjuum hreppi
sé afirleith vobræir bandur, en
beri af öðrum um vitsamum og
andlegt atgervi. Færir meiri munur
vara hornin björnum og fær meit
sköpum mikil líkindi fyrir ógati
færvar, sem fær munur bjóða fyrir
fær. Óföldan horningar
munið eru bjósandi verða sem hér
í minðum, á spær stat er henni
vara vett settur, en einfaldan horn-
ingar munur valda alþórar
sundurbitur og launung. Ótunet:
erlenda vegurður, sunn fískur löndin

5) Í fjarum fæðum II af "Icelandic and Norway. Spærur er svarat seð
á not: óbeinum horningum en sunn-
fremur mælt: brefi Austfirðingar til
B. Gissietarsen, sja at freamur, og fjarum
VII > 130 osfr.

og Noreg. Spærur er svarat seð
á einfaldan horningar sé mikil
betur fæðum til at velja fjöldar
andam. Higer að: myndart milli
bjósanda og björnum, enda sé
mikil betra vit, at stóku meiri
set: heft ákrif á hina fán björnum
en alla bjósendur. Áður tólfir eru

6) 8. n. Fjarir fæðir III aldr. 1. dækkun við
"Icelandic". > 61 osfr.

hættu á fersu á 'I slund'. Þar sé heldur ekki hættu á ósamræni milli björsenda og björnumanna, þar sem stórhannunum sé svo at segja enginn og þar af líðandi engir ólikir hagsmannir.

Alþingistískipunir 1843.

1) f. f. f. XII 3-451 osfro.

Leyfir hevert björðarni skuldi lejora sinn varð þess, en leyfir konungbjörnum varð varð þess. einnigis tveir eitt aðlegar stíðar og eitt veraldlegrar, tskp. 36.

2) E. A. Ríttarregla s. 396.

Með tskp. 8. mars 1843 var stiftun seinlegrar ráðgjandi samkoma fyrir 'I slund', er á at nefna Alþingi' er Alþingi endurheist. Alþingi er óstíkt skr. tskp., en þau. hins vegar komur með misunumandi hefti. 20 þau. eru komur af björsendum : 10 einnumeningsbjörðumum, f. a. 1 : Hugbjariki og 1 : henni hinna íg sjálfa landins. Allt að le fers, eru hins vegar nefndir af komunum meðal sunnahássmannum landins, þar af 2 andlegir og 4 veraldlegrir, tskp. 37. Lögjörðum er jafnlangur fyrir báta, fjoðbjörnum og konungbjörnum, f. a. 6 að, tskp. 33 1 og 8. Á Alþingi matin umfjánum full 33 1 og 8. Þau komur, tskp. 32 41 og 44.

Höfningaráðun við fjoðbjörnum er bundin við 1). AJ að:li sé landmáttur? 2). AJ að:li annetlævint eigi jönd, en að digreikja um 10 hundruð a.m.k., ða mis- ða timbran-lis: Hugbjariki ða einhverjan öðru verlunaspássi landins, sem sé meitd ar með 1000 mbl. virði ~~á~~ henni hafi lífs-tíðaráði á fjoðjönd ða lík björ-jönd; sem sé a.m.k. 10 hundruð ar digreik, tskp. 33. 3). AJ að:li hafi óflekkat mannum, tskp. 34, 1. tl.. 4) AJ að:li sé arð:ur 25 ára á björ-degi, ~~á~~ tskp. 34. 1. tl. 5) AJ að:li hafi formi: fjár sín sp.e. fjárráður og ekki svíktur formi: eigna sínar með gjald frótaskiftum ða annari síðari rættar gerð, tskp. 34. 3 tl.

Ljósagni er bundið við all

hun sömu skilgjöt: og horningaréttur, og annfremur (gerri: 1). Aðili sé þeir Danakonungs t-skyp. 35, t. kl. og tilbóren ein hevur þegnshylfa vit annat ríki björðengi. 2). Aðili sé kristinnar trúar. 3). Aðili hefi b. júní fæðir, en horning fer fram, heldið í aldurstaða færtign spinni, sem íthæmtist til björðengi, ið tvö ár sunnblett, og teknit hev til tímans, en fyrri meiri fers, sem hefur öðlast eignina fyrri, t-skyp. 35. 3. kl. björðanband, hefur heldið eignina. 4). At aðili hefi held a. m. k. 5 ár síðsetu; löndum Danakonungs: Norden, alfr., t-skyp. 35. 4. kl. 5). Aðili sé 35 ára a. m. k. á björðagi, 35. 5. kl. fyrri meiti: ekki lejora býjan fögtaður sýslumenn, sem stjórnar horningar hever: sinn björðan, fyrir fers. : fari björðani 35.

Hornungbjör var bundið við fyrst eitt, at nái sinn fyrir fari grði verri um bættismeir, t-skyp. 37. kl. 35: f. En: fersin fólust flest spær skilgjöt:, sem alment vorur sett fyrir björðengi; fonnig skylti aðili vera hækmatar, hefja íflekkat mannr, vera fjar eins ráðandi og þegnshylfu konungs. Þessi vægrar vor til nequinum bundin við "landrius um bættismeir"; og hefja þær fari væntanlega þarfist at vera bresktir hér landis. Fartákvæt: Í aldurs takmark hefur heldur ekki gildt, en fó gildi heft verið 25 ár.²⁾ Um trúar skilgjöt: vitist hafa verið nokkrum vafarant,³⁾ en spær sem fari hefur enga rannverulega fósturingu hevur, verður fari ekki fráður vakt. Þóður þurfti aðili ekki at hafa fórusti færtignum.

Hornungbjörin finngunnar meiti: ekki lejora: björðani, t-skyp. 35: f. finnis ejalit held: lokainskundarvald um gildi horninga, t-skyp. 347

1) E.A. Rítharðsaga 5. 4. kl., sammað á meintun en þó örðru vizi að notkun.

2) Berlin, Statsforfatningsret II. 3. 1. 17.

Matzser, Statsforfatningsret I. 1. 90-91.

3) Berlin l. 6. 3. 44. Matzser l. c. III. 2. 18. t.

1) E. A. Ríttarsaga 418-420.

2) R. C. 4/11.

3) Alft. 1865 I s. 28.

og missi björnagæs, t.d. § 55. Þess
ordum fersara greina er einmágin
átt við hins björðanabornum f.m.,
og er því valdant, hvort fær vi
til konungbjörnina f.m. Þær
Arunrosson³⁾ teknar tiltegast, at fings
gleðni a.m.b. sjálfir ím um missi
björnagæs. Á fingsi 1865 er því
kvægt, hvort eins fingsmálin nökken
(Bergur Þorberg) sé rétt björnus
af konungs, fær sem óbunnumst sé,
hvort henni sé embattismálin hein
á landi. Það upphlystist, at að lí
var settur embattismálin og vist-
ist viturbent, at þat nægi. En auk
fers regns Bergur Þorberg, at
fingis hafi teknit til at fella
dóm um bærinn. Þann, en utregði
hann sem f.m. Konungsfulltrúi
(þjórtur Jónasson) teknar, at eigi
hafi: at veleja meira clausenber
it af fersum f.m. Så, sem málinu
hafi: kvægt litr séin slægningarnar
nægja, og var ekcert frækar um þat
fengist³⁾. Ætta vísir er með fersum um-
málinum teknar fenginn hreinn ísba.
Um skilning Alþingis sjálfs á fers
um ókevðum, en þó benda þau
til, at eigi hafi þótt hlysta at vefju
konungskjör. Enda vintist engar vegum
vara heft at ályfta frá því, at
Alþingi ætti einskaut um störf björ-
nagæs, til hins, at þat ætti svipal
vald yfir ókevðum konungs. Vintist
síðst ósamræntlegt fari, at konungur
var um fersar manndir einvaldus
stjórnandi. Samu mihi alegri um
björnagæsi. Þótt Alþingi ætti sjálft
einskaut um björnagæsi fjoðbjörnina
f.m., lítið í megar vegum fari af
friktilegum vald um þa konungbjörnum,
endu van björnagæsi fari manndi
vit, at að líbi voru um battismálin,
og konungs en teknar Alþingis at skra
ím um hvort hann fulltrúi næstsyn-
legum skilboðum kálfas og vera þat.

en jafnvel fótt óðri heft: líkt
af umbatti, vistist sem sagt eðli-
legast að telja, at honumur skar
einnir inn um, hvern áhrif fótt heft:
á býravagni hennar.

Þingið hefur sín sjálft forseta,
vara forseta og sterihava, t.s. 3349-52.

Meðfæst frv. á Alþingi var ólik
eftir því hvort frv. var frá stjórn-
inni Íslands. Gunnlaugsvöpp voru
fyrst teknir fyrir til innanngangsmi-
ndan, og var þá ókeitt hvort
þei mætti geymu aðfart, og ef
meiri óleiti fóldi þat, skyldi skipa
refud: málit; ef þat er felt má
ekki take fótt framan upp á því
þingi, t.s. 3361 og 63. Þessar refudar
eru bornar af þinginum og eiga
: hvernig að vera a.m.k. 3 meður, t.s.
365. Þegar nái. en til, en málit
tekit til svorrefudar undirhinnings-
mándan, þar fóði þó engin at-
bretta agraðsla fótt framan, numna ef
máli að að vísu aftur til m., t.s.
366 og 70. Hólas fari framan með
höldum á heytunum um vœtu, t.s.
3371-73. Að því líkum eru ólits-
stæð um málit til stjórnunarinn-
ar ítbraðin og þau síðan horin
under sunnþjóft þinginum, t.s. 376.
Um stjórn-þrennvöpp gilt n. þau
albrigði: að engin innanngangsmi-
ndan fari framan, heldur skyldu þau
gengja til refudar um vœtuðaust,
og síðan aðfært illjóta römu með-
fæst sem hin. Þó vistist einnig
hafa verið lemitt að slæppa þeim
vit refud og líta óven umset un-
refudenlaust, daga, t.s. 367. Þingið mætt
eiga átakum sínnum 3/4 hundru þessar límt-
staddir, t.s. 361!

Breytingar og tillögur til breytinga á Alþingislopp.

Svo sem sjá má af því, er
að framan var sagt, voru meður
mijög örsummála um lýns löfut-

1) Alft. 1845 s. 97-III.

atriti: Alþingistokk., enda komur
fyrir fyrir hit fyrsta fyrir 1845
allmálagar þærar slárin um breyt-
ingar á teikjum, fyrirnar bænaskrár
varu þó myög sundurleittar. Þeir eru
agnar samt sít á að fá ekki higurstofnun
et að fá ekki met öllu, fíjöldar fíjöt-
higurnar fyrir, myög misjafnt
hér mikil, sunnar vilja fá ekki komur
higurnar fyrir. 3. Hestur ágrein-
ir gengur ar um, hvort komningar
skuli vera hérinn et að óbeirar,
og málta þó flíri met hinna síðar.
Síðuda. Ennig tiltekin var
tekin á fyrirnum um fyrri díu og
vernta fyrir ekki vakin náðar.

Fyrir Alþingi 1847 komur og
allmálagar þærar slárin um breyt-
ingar á Alþingistokk. fyrstast
málinar á fyrri fyrir 1845 sín, að
samþykkt var að fá ekki fers á leit
vit komunum, að teikjum. 4. Endur-
skotum og fyrir. Legt fyrir næsta
fyrir slárin. Þó fyrir, sem hér
skiftir miði, slengdir endur-skotunum
fara: fyrir átt. 1). Að komningar
verð: veitum öllum þriskegnum mörn-
um, sem ekki eru örveigar, en verð:
a. ö. l. ekki bundum við aðra skil-
mála en til eum teknir í teikjum. 2).
Samþ. met 18 atkv. gegn 4. 1). Að
higurnar verð: einnig met öllu
óbindum við fjarðir. Samþ. met
18 atkv. gegn 4. 3). Að komningar
verð: tvöfaldar, sín að tala higurnar
verð: 1 fyrir 5, 2 fyrir 10, og síðan
einum flíri fyrir 3 et að flíni, sem
sunnum verða 5 með hvernja, Samþ.
met 12 atkv. gegn 10. 3 - Hins vegar
var falt met 14 atkv. gegn 8, að
fíjöldar higurhigurnar fyrir. um 14. 4

Fyrir fersum tillogeum eru
fyrir ástæður einhunn fyrir, að
met sigrar skilyrðum hefji mikilli
fjöldi meintatva manna, einhunn
af prestastétt, verjt tilhebðar frá

2) Alft. 1847 s. 15-og 3b

3) Alft. 1847 s. 835.

4) Alft. 1847 s. 822.

1) Aft. 1847. s. 832.

2) Aft. 1847. s. 833.

3) Aft. 1847. s. 831.

(þess) horningarnar og eitt björðarni, vart mannalegjan, megar þur. getst horit! Um björðarnar Í si óliklega at líta áðra björðundum danna um hvort þær freysti manningum, en at skoða þa sem vett landnum við fjarlægð? At öðru fyrir samfjöldi tvöfaldra éta óbeinna horninga kennir miðað glögt fram: vater þórrs 3-igundinn, þær sem hefur regin, at mið spurni at sameina sig um at fallast á annan hvort einfaldan horningar með landum um björðstofni éta tvöfaldar með óbeinnum. Teken at vissu frjálsan horningar hattaleunum, en telen eru mikil ósumið af þær fáist, gött tvöfaldar horningar fylgi, at hefur fellið sig vel við, enda sé þær tilbútan vita annarsstórar og um meiri þær vel við.

At um varta fyrir kenni rannagrunnur þær tilindi: Danmörkin árið 1848, er gerbreyttur atstötun málins, : bili a.m.k. Af tilindum þessum hildi at fárit var at veta um stórum löggjafarþingum í landinu, og ákvært var at hella fíjótfund rannan til at veta stjórnun skípunar landrins. Í tilögnum um nýja stjórnunskípunum kennur mangt fram, sem hér skiftir mál, enda er því fyrir fá larengt, hvort ekki sé vett at skifta löggjafarþingum í deildin. Sömu tilföldum eru notkun atvist: viðvígjandi skípun fíjótfundurins, er athugiunar þerfa með. En teknir innslita þeirra, sem eru að fíjótfundunum. Þegar þó vélkara at hverfa frá þessum efnunum og veta þau sem staklegg sitar, en heldu hér að fram at hugum á breytingum við Alþingiskirkju, en tilvinnur til fíarra höfust þeirar, en stjórnunskípumur málid var strandst.

Fyrir fyrigjöt 1853 komu ekk
jóusen bærarstærri um brentingar í
Alþingistdep. fyrigjöt hælt sér at
fari at fáva fram á þær brentingar
eina. fari sem alment varri viður-
kent með götum nökuum. at brenting
varri algerlega meint segulag. Að heftat
varr at vitja konung spors at samti
gró: fyr. t: h brentingar á telap. 1843
og fyrst leagt fyrir Alþingi 1855.

Þau at aldrötti spors, sem hefur
skifta mál, skyldur vera spissi. 1).
Að borningarsétt hafi allir bændur,
sem hefur aðrasvært og gjalda nokkun
til allra stórra. 2). Að borningarsétt
hafi ekkjur frestu, fó hin lærin sé:
a. Allir eru bættisnumur, sem annatkvært
hafa eru bættisborf frá konungar éta
stiftsafirvöldnumur. b. Visindameumur,
sem teknit hafa landamáspórf við
háskóla erlendir éta em bættispróf
við prestaskólaum i Reykjavík og
engum eru höfjur. c. Hauptstata-
borgarar, af þeim gjalda til sveitar
a.m.k. 4 vold. á vlega, og standa
deki: skuldu ekkjur fregjum sveitarstyrk.
3) Að einnig hafi borningarsétt þeim
færvalheiðumur, sem gjalda til
sveitars 6 vold. á vlega. 4) Að björ-
gegji sé óbundit við alla fjármagn
éta gróður til almenna fyrfa,
en fó sé allir þeim undan skyldin, sem
þegjja sveitarstyrk. 5). Þau. sé
fjölegat um eina með þei at skifta
þektafellaryðslu: tveint ~~2~~- Allar voru
tíkkiðum fessar sampl. með miðblum
atkvætanum, misjófnum fó!

(5). Að enginn sé vöttbjörnur alþem., sem
deki hlykt: meira en helming allra gildra.
greiddara at kevda.

1) Alþpt. 1853 s. 981-982.

greinarskrá:

2) Þær. bærarstærri bærarstærri til konungs,
Alþpt. 1853 s. 979-978.

Eðki nái, at: annatkværum um mál
hefur verit minst á dildaskiftingar. Í
annatkvænum er atkvægt hér anna gjall-
stofnunni heppilegastur? Stofnunni
an Talið er, at skyndsamleg og hafi-
lega takmörkut bönd á borninga-
réttisum sé með frægging fyrir, at
vel verð: horit, fótt björgeggi sé

þundið við allan hjörstofu, einhverr
hefur á landi sínar sem vitsmunir, vegusla
og fæðingar á Guðrún Þógvær Landvins
ar meðan vegirnar sem fara staða ótökum
ar meðal annarri meðan jördi og annari
á landi. En þau sem eru stundit sér upp
á miðjörg mikilli myndum horninga-
réttar fyrir teknar fortærast eftir
er stundit upp á ókvæðum um al-
gerum meðvihluta við fyrir gosningunum
til að tryggja góðar horningar:

Stjórnin varð við veitni Al-
þingis og hefst: fyrir Alþingi 1855
fuv. til tólf. um breyting á tólf.
8. mars 1843, við vitkjandi horningum
til Alþingis.^{1) 2) 3)} fuv. fyrir er
átt öðruverðalega farið eftir til-
lögun Alþingis 1853. Þó er fyrir
búðarmönnum veittur réttunum
með sama skilort: og hópstaða-
borgerum, s.p.e. fyrir fyrsta vin-
mugis að ajalda til sveitar 4. vld.,
en meðal ókai standa: skuldi fyrir
þegum sveitarstytuleg⁴⁾ og alls-ókai
fyrir stjórnin eftir óskum alþingis
um miðun felting og gjaldstofus sem
skilort: fyrir þjórgengi, heldur van-
hingi ókai gjaldstofa⁵⁾ í kvæðum
fyrir þjórgengi sem horningarétt⁶⁾:

En málit kann fyrir þing
sæti: þat sig að mestu við fyrir
stjórnarinnar, breytti: Þó ókvæðum
við vitkjandi grasaustar bandum litil-
legra og vilki ókai fallart á breyst-
inguna á horningarétti: fyrir-
búðarmönnum⁷⁾. Hún valdum er
ókai rístast að grasa.

Með tólf. 6. jan. 1857⁸⁾ er
fyrirum frittað horningaréttur: a.
bandum sem hafa grasaust og gjalda
völdum til allra stóra, þó skuldu þei
renn með sérstóren legabrot: þó mun
að vera undanskildin þeim sláðum
gjaldkrossum, ókai fyrir fyrir meðra
horningarétt rínum: - b. Embetiss-

1) f.ens. 979.

2) Alþpt. 1855. S:ð betur A. o. 31-43.

3) Alþpt. 1855 s. 303-307.

4) L. f. I. XVII s. 3 osfær.

mánum meit konungslegar vesturager
briefi éða settum af stifts-afirvöldun-
um á Íslandi. — c. Embættislaunum mánum
éðrum á heimum, meit landamálef; frá
háskólanum éða embættispróf; frá
prestaskólanum: fagravile. — d.
Hauptstadsalvergum, er gjalda til
síðan a.m.k.b. og. árlega. — e.
Guvernbjörnsmánum, er gjalda til meit
av éða bájarkonu a.m.k.b. og. árlega
þau. tskp. 31: f. var konungarni
áður fross bundin vit, at at: li
hverki freggi mi hef; freggt og vort
urstykkt, nema þann réttum hvort
andursoldum éða aðfum henni
upp. En fremur heldast hin per-
sonalegan skilgrind: : tskp. 8. mars 1843
34. Hóls er heimilið farta: björðum
sitt en skilgrind.

Hjörðum er skp. b. jún.
1857 32 bundit við sömu ^{skilgrind} og
konungarni hins skp. 31. Sömlur
skilgrindin frá 1843 heldast einnig,
at öðres eru sigrunar meintir og
fæt, at mi er trúar skilgrind: f
felt viður. Hjörða mi þann sem
heims á utan hjörðum éða leifar
dvalit far skemur en sitt ár.

Alegri meiri: er ákvæðinn
fyrir fars-konungar meit 37 og
fjöldum fars. um eina vege skift
issagan Skaltafellegislu: tvö
björðum meit 38. Áuk fers kon-
ungsmáli tskp. 8. mars 1843 31 um
fars. fyrir Vestmannaeyjar fyrst
til framkvæmdar, er tskp. b. jún
1857 tök gildi, því at eldi kon-
ungar vettaravæsat: aðru ómögulekt
at far fari konungar fram!

A Alþingi 1861 er stundist
upp ór breytingum í fingskópunum
en ekki vartast far ni unnvænum
farum skifta verulegar mál?

1) E.A. Réttarsaga s. 398.

2) Alþ. 1861 s. 10-29.

2) Æ. i Alþingi 1861 var Hálldor Fríðriksson fráum tilbögur, sem er eftirtalðar verð. Þær. henni skylde Alþingi skora á þónum að gera þeum miðbæti: mið horningsalögum, að allir þeir, en eigi 100 hundruð: jörður, hafi rætt til að sitja á Alþingi, af þeim vilja að sjálva sín kostnað, þótt eigi næður lífjölfjönnin, og rjót: þær alls hins same rættan og alþingi hefð. ^{Um tilböguna fór svo, að henn van teknin af hinum.}

+ gríð tilbögurnar eru fáðar

þessar í staðun: Alþingis kostnaturum
ré meist megin laitum leida á jart-
síengendum. Þetta hafi að mið meðan
horningsalögum og lejósvergi var gefi-
bundin mið jartsiagn, en af þessu
stafi ein ójöfnunur. Tilbögur sé horin
fráum til að bota inn horum, þannig
að þeim, sem mest gjalda til þingins
sí affírum kostur að að sitja á þingi.²⁾
Þess vegna horum heldur ekki til mala,
at veita ófremmigranum, eða sem
filsleipasíengendum éða peningarmönnum
þeum rætt fyrir en hitt sé að breyta
álagningarsveðum alþingishallsins.³⁾ Til-
legan sé fyrjalsleyfi og baki engum meiri
éða svift: henni reiknum rætti,⁴⁾ enda
sauðagjörn og rætlát: alla stóð.⁵⁾
Þingjöt fái spori meira álitum sem þær sé
meira af heldri mænum. Þeim einum
muni nota sín rættum, sem hafa ein
aut um þingjöt og málefni vor og
en þingjöt verð: þannig fíðumennar
horum fyrjalsvilium betur: líjós.⁶⁾ Ekkir
sé að óthort, að seo manni horum, að
þeim muni vera heim lífjölfjörvar
ofurhiti, à Vesturbæni muni ein-
mægis verra 3-4 en rættum líjóti, f.á.
m. sáfr ógætan meður og þorgríður
Benediktssen, eða muni hinn frónig-
sinni sem segt alls-deki horum.⁷⁾ Þat
mugður þannig verða hinn bestur
bændur, að horum, og meit feri mundi
mentum verkaðar þingjains aukast,
feri að vel megguminn flegi vana-

1) Alþpt. 1861 s. 278.

2) L.C. 187.

3) Hálldor Fríðriksson L.C. s. 277-279

4) sami L.C. s. 277-279

5) Þorláksson L.C. s. 184-185.

6) Hálldor Fr. L.C. 277-279

7) sami L.C. 277-279, 281-282 og 283-284
og að nöddum Þorláksson L.C. 184-185.

1) Stelldor Fr. l.c. 179-179r, 181-182.

2) Jón Þórðarson l.c. 184-185.

3) Guðmundur Brundason l.c. 179, Jón Sigaldrún l.c. 181-183, Þurðið: Síðason l.c. 3-185-186. og Páll Sigmundsson l.c. 187.

Aðrir sigrumenn æg: aust. e.t.v. einum
hvalfist á þá þingsetu. ef persum ni
leigð hinn? Guðmundur Brundason l.c. 183.

og munur

4) Ásgeir Þ:marsson l.c. 180-181, Jón
Sigaldrún l.c. 3-181-183, Þurðið: Síða-
son l.c. 185-186.

Ljóð gjöldumina munu og þingtumi og
unradur leigast. Jón Sigaldrún l.c. 181-183.

5) Magnús Andriðesson l.c. 179, Páll Sigmundsson
l.c. 187.

5. t.d. verð: þó takmörkum, at persum fyr. verði
ekki fléttir en helmingur á miði þeim fyr. er allur.
6) Páll Sigmundsson l.c. 187. aman. A.E. l.c.

7) Guðmundur Brundason l.c. 179.

leigast meiri mentum en fátabtni, enda
se mi t.d. flestir bændur sér því að
meit spáum spætarí? Hólos er því holti
frum, at meiri hafi berast að yfir,
at á þinginsu varði ekki tvar mal-
stofur, og se fætta einum inni
besta ástæða til að haka tillögumni,
því að hinn yrði best- og beinast-
veginum til að greifa fyrir, at
þingið meit t:mannum fengi 2
málastofur?

Gepp persar er þat fari, at mi
lega sé búið að almenningum sem
þjörstofur, hafi þat verit aðr að sko.
óskum fíjóðarinnar, en engin merki
sín pers, at hinn óski mi persar
þreytingar. Þessi meiri tilfars að
at alþingistollurinn verði löggur á
fleiri gjöld stefpt. Si enda alveg óvist
at þeir mikini sé betri þingameum en
hinn fátabær, og mentum og eign
þumpi ekki að fára saman? Fari þei
og fáa, at spánumen einir hafi verit
borinn til þings, einis tveir fyr.
muni t.d. sigo með miklu eignin, sem
hinn sé til skilið. V:lb:J sé, at
persin meiri verð: of manag, t.d. sé
: einni einum með sýslu b-7 meiri, sem
vethinn munur tiljóta. Hender þeir
þei að geta vildið löggur og lofun á
þinginsu og einhvern skifta sér af
þeim stórum, en spárra hegð snertu
e.t.v. matla alls ekki: öðrum málu
dag að þeir matla aldrei varin tilhaga
geppur laus. 4) Ærin spæðri hafi betri
at stöðun en ærin og sé spætarí og ef
þeir sé hafið til þingsetu en ærin
muni fíjóðin spæblaði spá og fíjóð til
þingsetu öðrum fánum fánum 5) Þ tillofs-
num sé heldur enginn varnagli segin
við þeir. Ef hinn aðtegji matan hafi
t.d. ekki óflekkat mannd. Spá
muni ekki vera til pers atart,
at alþingistollurinn verð: leigur
á fleiri gjöld stofna og sé spá inn þeim
málasti: vett, sem heldið hafi verit fram
at mi vor. © Borgartækjulæknin Reykjavíkur

- 1) Höglundur Þorlaksson l.c.s. 277. Ásgeirr meira vald: því varðar hins vegar óvanat
Einarsson l.c. 180-181.
- 2) Jón Þórðursson l.c.s. 284-285.
- 3) Ásgeirr E:niasson l.c.s. 180-181
- 4) Jón Hjaltalin l.c.s. 282-283. 286.
- 5) Steinn E:niasson, l.c.s. 180.
- 6) Alþ. 1863 I 126.
- 7) l.c.
- tillöguna fari til Alþingi þarf fengist
á lögmundunum franska l.c.s. 277. Ásgeirr meira vald: því varðar hins vegar óvanat
á þó líst, at ef mann telji tillöguna van-
lugsverða, þa sér hins því vandrugsavent.
en ekki því sem því erit fái meira
vald: þa er því heldið fram, at mett
tillögumini sér verð at agra tilvænn til
at bora upp „ainhverju Aristokrat“;
og sér fari at vise vitarlegt, at
slíkt halft gýr um mentetum fjöt.
sem eins og t.d. Englaðin gans fótt
gott, en þa hevur tilh. at vera;
óvanadni vit frjálsleg bonninga-
lögg? Af öðrum er best a. at till.
fari a móti: vegusloki hjótauna, og
i Englandi, Frakklandi og Fjórhélands
halft gýr um mitnum mönnum fótt
istangskifast at binda fringsetnum við
sínum manna. Enda sér ekki mikil
hjótauna: till., ef hinum ætti ekki
meira aðeins en hárvara málstofan
einst, a.m.b. sér hevur ekki holt
svo afarrikt sem aðgrelni og
uppbyggilegri 4. Um hitt hevur and-
stæðingum till. afirleith saman, at
met fræm takmörkunum, sem miða
verið taldir sér till. „frjálsleg“, en
þa er því breytt, at svo sér ekki,
þar sem fræm meira eiga at greina
skatt af fringsetnum, sem venni
kostvatnum.⁵
- A Alþingi 1863 var Skálðan Þrit-
viksson till. fram at sijr, met fræm
einni breytingu, at mið er teknit fram.
at fræm meira eiga ~~á~~ ræðum. Hfjó
þær ritja ekki a spugi, higorki björnin
af gjöld mið bonningi. Till. var fræm
fild við innanlagunum með 14 at bo-
agnar.⁶
- Ven á ritstofun fræm till. er beint
visat: Þær, en komið halft fram a
ritstofu frægi⁷, enda var í gýrum fræmra
ræðum breytt, og virðist óþarf til at
veldja þær, gýr um sijan mikilvegur
rökrændir fræm till. hóma þa fram.

2) Hallðór Fr. Alft. 1863 II 253.

{ en at berat: vóður slíkum sem fersi
mundi at vóðu herð fyrir fersu manni at
efla ein felskinning

3) Benedikt Sværsson l.c. 154-155, 159-160
og vitan, Þórar Þórsson l.c. 161-162.

4) Þor. Sv. l.c. 154-155. Þórar Þórsson
l.c. 155-156.

5) Þórar Þórsson l.c., Þórar Þórsson -
son l.c. 253. Þórar Þórsson l.c. 161-162.

6) Þórar Þórsson fr. Gantlöndum l.c. 167
168

7) Þórar Þórsson l.c. 161-162.

8) l.c.

9) M. S. Thorðer森 l.c. 167.

10) Hallðór Fr. l.c. 169.

11) S. S. Friðl. l.c. 167-168.

Sæst er, at hild. hafi verið teknar aftrum
á síðasta þinagi vegna fers, at hin hafi
þótt of frysalsleg! Talið er, at horninga-
lög allra landa um hinn síðasta heim
se hugt á fersum tveimur: meðum eða
felskinning og eiginum. En á end og fái
búggist vísindi. Þetta hafi: at vísu
ekki at fara saman, en hild sé vist,
at sá, sem miðstigi af fó, hafi sínstakn
vett til at hafa at berat: í almennum
máluum frum afir fars, sem ekbert
eða líkti ^{gigi}, fari sem horum sé mikil
þingarí brytan í landas legðar en
fars fótaka. Skýldur og vísindi eiga
at fylgjast at? Síaupt meðum og
fersi tilhega búggist á ré fari uppi
um allan hinn síðasta heim, t.d. heim
landsþinagi: Þannar ókær á henni,
þar með, sem eru sva algum binni,
sem till. fari frum á hlyjti: at fáta
síu end um, at alt gangi, sem skipt
legður um alla bimðarháttar, þar
hlyjti: at verða einskorar „conserva-
tiv element“ þinagi hafi og hingat
til fóttir nýjar frysalsleg, feson um ist
gjöld hifur verið vett, og þat ekki
með öllu, at ástæðaumur, mundi fari
ekki skoda álit þingrins, fó nekkur
máluist henni: haf: fersu afri.
Eðliklegt sé, at fersir meðum vilji leggja
end: helg feson leggja eiga á missar
á lögu, hild rekakurst, at þær mun
völdu velta heim afir á fó fótakari?
At vísu vett, at los hundruð á görd sé
ekki miðig mikill andur en fó telo-
verðum á: slenskan málkvæða, en
ist verdum at minna óður stakle
eftir veit: enda sé fó ekki að taka
til at öðrat of evall fersa enda.
Kvæntat sé um of lítil stanskrifta
í þinagi, en sé vist til at bata í
fari¹⁰, og ummi þetta verða til fess,
at fari sem miði henni end vægi gaf
málu horninga á fari, fó horningum
at ein horninga, og verði fó hinn,
fotaki af Borgartökjuleiðinum Reykjavíkum et al.

áð atjörnarskipunarlögunum sé fylgt, og skal ákvæða nákvæmar með lögum, hvemig Alþingi eigi á þenna ábyrgð fessari frá. Þári Alþingi ástæði til að bera sig upp undan því, hvemig landsköftingi heit: velki því, sem komum er í hender felld, ákvæðan konungsar, en Alþingi fer fess á leit: hvorin einstöken tilfelli, hvort og hvemig ábyrgð skalinn komin frá á hender komum. Og hitt tektar vernt er, at: 512, sem fjalla um nánum, eru engin rívaákvæði um ráðgjafa og landsköftinga.

A Alþingi eiga set: 30 fyrðbjörnir allar, og 6 konungbjörnir, sem konungur hevður til fyringar fyrir hvert neith Alþingi. En fannig [þjórgagnir] konungbjörnir lengur berndi við ambetismenum og björntina breykt frá fyrri frv. Tólu fyrðbjörnum fer: mið breyta með l. 514. Ákvæðin um dildarkipan og koningar til 2d. eru: ^{skr. 53, 15 og 16} henn sömu og: frv. 1869, 55. ~~og 1870~~. Koningaréttar og björngagnar: eru henn sömu, ^{ad eum} skilgreint: frv. 1869, mett þeim ~~konungsbretti~~, at: stæð pröfslagji landshópari óta við vartanlega hópar - og lagaskóla kennur mið næst í ekki landmáapröf: við hóðskólaum og ambetispröf: við prestashólaum: hvik: „óta aithverft annan fess hóttar opinbert pröf, sem mið er óta hóum óta verða sett“.

Um ríkisstyttingar fæt, hev oft meðleyst Alþingi konni saman og hversu hægg fæt sitji: eru dæð 55 sömu ákr. og: frv. 1869.

Skipulæg fyringins og adillir fæt: eru (átræðanlegt) hinnar sömu og skr. frv. 1869 og megin fari at vísar til fess, sem mið fæt hefjan verit sagt. Frá fessum er mið fæt mið undantekning, at mið á hvar fæt: at bjósa afirskotunarmannum, 516, fær sem átar vor sagt, at Alþingi fær e. vartanlega 5f. ært: fæt.

Fæstri fjarheggistum en heildið 524. gildið var en mið alveg fæt miðum óðru manni ófært Alþingi. Reykjavíkur

'S 1. ákv. um stundarsakir er hæst
á um björðum aðskýrni til bráðabingða.
Bráðaþag 3. ákv. um stundarsakir er eftir
tíðarvert, þar sem fær stundur: „fengst
til fingslög Alþingis og beggja alþingis-
deildanna verða ákvæðin með heggði,
áslíkum konungs sér at ákvæða fings-
lögum til bráðabingða".

Einkennilegt ákvæði: 359, 2. maig.
um, at af henta fyrir, at fái Ed.: heildar
gjafstjóri: meitarmálheimur fyrir land allt,
þá megi gera þat með heggði.

Fyrir fingslög 1871 komur gjúrur
bannarstórin um stjórnar málit. Nokkrar
þeimra vildja at fari ekki, en hev um vildi
en flestar þeimra alls ekki. Megin blest:
þeimra, sem að fættu minnast vilja heldur
helda örðilt fingslög. Fönnung ar: 5 sam-
hljóðar bannarstórin í Súðarhlíða-
síður, deys. 8. maig 1871, fess örðar, at
þem. bannar: fari: vantanlegur stjóri, sem
þeim vildi: st. fyrfa, og sér: hegi fari,
ef fyr. löjt: fjöldum fum. og trúskift
fingslög. Í stórt fess er til træggingar
stundagð upp að at vandamál verði ekki
sitbljáð að einn fingslög, heldur verði fum
auegjæt fyrir löjt: umi sem fyr. fyr
fingimini og síðan lokit að næsta fingslög
um fum mál, sem mikil hegi að, at:
Alþingi at mega setja bráðabingðalög,
sem: hægt er að fá a næsta fingslög
og þurum endur stórfestingu konungs,
þá en fess og óskar, at heggði, sem
komu eingi að fingslög, verð: auegjæt
löjt: umi aði aður en fum eingi at velta
að fingslög. Óskifts fingslög er einfremur
óskar af heimatsfundi Engistina og
Akevinni 13. júní 1871³ og amsfundi a
Akevinni 16. júní s-á⁴. Síðan funderum kven-
retninga at Misthissun 13. júní s-á.
fer fess hinseigan að leit, at megin fóst
fjárhæg að henni eingi sér stórt og að Ed.
si öll konur af fingimini: heild sinni,
en og sér um stórfingi: Noregi.⁵

1) Aft. 1871 II s. 195-213.

Heegsetningur

2) l.c. s. 207.

3) l.c. s. 199.

4) l.c. s. 208

| trúskiftinum
verði heildið

5) l.c. s. 205.

fingslög bærs q manna n- i málit
og vorn fessin konur: fari fingslögum

1) Alpt. 1871 I > 1h.

1) Alpt. 1871 II s. 434-458.

3) l.c.s. 443-444, 446, 539-544, 550.

4) l.c.s. 545.

5) l.c.s. 545.

frá Gautlóndum, Guðmundur Eimarsson, Þor-
steinur Þóðvarsson, Ólafur Guðlaug, Stélm
Jónasson, Hallðór Þ. Friðriksson, Benedikt
Jóhannesson. Hjálmar Þóðvarsson og Jónas
Jónasson! N. Gíslasoni og undan þeim
Guðmundur Eimarsson, Þorsteinur Þóðvar-
sson og Guðrún Jónasson: minni blauta

Aðallega varð ágreiningar íst af
framburund hins áðsta valds: ísl.
sér-málum og ábreygð á henni. Naðir:
því eini að vebla till. meiri blautum,
sem voru samþykta. Til fæs að
framburunum gettu vald skuldi komningar
skipta landstjóra, sem hefði að setja eitt
á Íslandi, n. frv. 33. Landstjóriun
skuldi hafa alla ábreygð á stjórnunni, og
skuldi hinn ábreyður með lögum, n. frv. 35.
Komningar skuldi skipta einnig veða fyrir
Íslands hænd, og skuldi henni fluttar
málin fyrir komunum af henni landstjóra
og í henni umboð: , þegar landstjóri
fluttlar þau ekki sjálfur n. frv. 33 bog 7.
Landstjóriun skuldi denna fær mið, sem
komningar eru Nd. Líta höfta gegn land-
stjórnunum. Svo skuldi fari og a valdri
komningar ek Nd. þarfir að lítta bára ótra
mennum fyrir landstjóriunum um að spí fi,
er komunari fylgið hattur legrir fyrir Ís-
landi eða gerwalt komungsibj. n. frv. 34a
það var fari að fari batt inn, at komunari
geti því að eins vísat landstjóriunum
fyrir brot a stjórar., at Nd. sam-
þykki, n. frv. 31b.

Aðr. um skiptum þeirraus vilji
meðis hl. n. lítta breyta í þa leið,
at breyta megi með h. tölu með:
þjóðþjörnum og komungþjörnum,
það er sem sér. stjfrv. 314
einnigis tölu þjóðþjörnum fari. varnt
breytt. Till. n. var samþykkt⁴. það var
einnig samþ. sem batt. n., at öllu ókr.
um skiftingu þeirraus: deildir verði
breytt með h., n. frv. 319, það sem
einnigis tölu fari.: deildunum varnt
breytt skr. stjfrv. 315⁵. / Borth. meini:
hl. n. á orðalegri miðunlegs ókr. um

borningar fjarðbjörvinna (m. til Ed. inn. af
verði) á þessa fag. heit stærfaðslbjörvinum sem verður seti
björðbjörvinum (m. : Ed. laust, ó meðan ó lejó-
tina standur, og björða fá bátar fad. : sam-
heimingum (m. í N. d. : set: hens, n. f. nr. 320.
Hans fangst vildi mið n. f. nr. 321 vildi meiri
blettum líta fella miðun áber. um björ-
ðagægi þess, sem helur dælirð skemmu:
björðdæni en sitt ór óta ór ór alls-dæli
heimina. Þins vegar vildi hann líta felta
í m. : gr. áber. um at borningar fjarð-
björvinum (m. gildi : 6 ár. Þar hvert-
vegsga sambund?

Bingastat: m. veðuleast frings van
ðer. till. meiri bl. breyt : 8 vikur inn
b. n. f. nr. 39.

Sólar skiftir sín borth. meiri bl. meiri
at. ðer. n. f. nr. 320 skyldi hafna við fæta
fjárhæggæðum, en : stað hennar taka
upp fjárlög fyrir meggja síra tímá,
og standhi leggja fyr. um fær fyrir hvert
veðuleast fring. og fyrst fyrir N. d. Till-
van sambundet með 14 áber. æggr q.⁴

Til varu. var m. fram fá till.
en framkvæmd hins óðra valds, ef
borningar gati dæki fállið ór óðaltill.,
at borningar skipti: hev jörd, sem
umboðsmann sín og hafi: sá ábreygt
fyrir borningi einum. Til at framkvæm
valdið skyldur hinn vegar vera stjórnar
hennar, seit hafið jördinum, og skyldur
fari vera stjórnar á hreyfumina fyrir
borningi, jördi og Alþingi. Þessar
varatill. voru einnig sambundar.⁵

Fáar borth. einstakara fum. skifta
beinum málir hev, en fáe kom fræði
till. var afriðin tvískiftiragænum.
Fræði var Sigrúnur Gunnarsson, sem
fessa till. var fram, ósamt mikluvum
óðrum borth. Hann vildi líta fækka
fjarðbjörvinum (m. miðun i H., og
var sei till. feld með 18 áber. æggr
le. Alþingi vildi hann líta með mál
sin : einum lægi, en fáe skyldi meira
breypta fari áber. með h. fessa till.
var feld með 17 áber. æggr. Það og fær

1) l.c.s. 546.

2) l.c.s. 546.

3) l.c.s. 544.

4) l.c.s. 547.

5) l.c.s. 554-556.

6) l.c.s. 544-545.

1) l.c.s. 545.

2) l.c.s. 545.

3) l.c.s. 546

4) l.c.s. 548.

5) l.c.s. 545.

6) l.c.s. 636-637.

með till. um at breyta öðrum ókv. frv.
i samræni við ferra hreyfingar. Ef
till. um fækken frv. var sambugt en
till. um afnám tröskiftingarinnar hins
vegar feld, vilki kann, at: Ed. ekki
sat i g. en: Nd. id., og var ein
borth. sjálffallinn með atkvæðagreiðslunni
um hinum? Þó var kann fram borth.
um kommingin til Ed. að þó heit, at
Alþingi bjósi með óbundnum kommingu
meðan ín nærum flókki til Ed., hvort
sínum en fari kann saman. Verð: ekki
heust: Ed. um kingt: mann, legða
báðan fel.: sem einnig mann: þau
sat: ín Nd. - Till. fessi var sjálf-
stæð og kom fannig til atkvæða,
brottaðum fró at hitt var i at
fella hinum, till. S.G.; allarsamang
en hinn var einnig feld með 1g atkv.
eigin 3 og hérst fari seta komung-
björnuma frv.: Ed. eins og alfr
annars var aðrt við fyrir. - Lok
var S.G. fram borth.: frá aðt, at
Alþingi megi áhugaða at fresta lagamáli
til næsta fyrirs, fegur hitt sé at
væta þau á vegum lagans hatt, og skuli
þau aðgjássu þau landsmönnum, en
fessa till. tölk till. meðin aftur.⁴

Þó var þóin fótunum fram
borth. um. at komungbjörnum varði
komini fyrir hvern bára tóma
i stæðum fyrir hvert miði fengi,
og var ein till. feld (mátt) með 1h
atkv. eigin 10.⁵

Spintið sambugt: fannig
at fallast í frv. M. ^{þá með} varst till.
hennar.

Að stæðum stíflur. en hitt at
græða um fær eldi, en hein eru til
atkvæðar. Saunt er, at í meðan Ís-
lands daki ekki sínar hafi miði
fengit best í, at senda fullkví a
vikisprangi, geti fari daki komið
til umtals, at líta komu ábyrgt
náðsvalars, fengi fram við noblum annar
dómstóll en heftarétt vikisins. Ákv.
© Borgarsjólasafn Reykjavíkur

um, at komningar megi ekki velta vatnsgjala og landsköftingja ein samþagnaðir. Nd. Alþingis fyrir verfinu vegna stjórnar hvers, hef: verið slept vegna þess, at ekki áverðsí um vatnsgjalaum, ef þess að annat hvert byrji þurfa, verð: at koma fyrir: ábyrgðarl. og sker. stöðu landsköftingja eftir l. engi það ekki vit um hvern.

1) h.c.s. 11.

Um borningaleið er sagt, at það kemur i at vera ekilegt: einstökum tilfelliunum, at hafa vit um til þess kost að fáva um fyrir flólk um bættismaura, og fyrki spítlöglut kynntist að hunda borningavald kommas vit um hitum flólk manna?

2) h.c.s. 11-11.

Að þ. at; frv. 359 um „afskifti: Alþingis af eyðstjórn sveitarfélaga“ er sú til komið, at stj. leit: fyrir fyrirt. 1871 frv. til sveitarstjórnar ^{vantalega} ~~lega~~. Skr. fyrir skyldi stofna „samarinnat aðstkvæð“ og fyrir eiga sat: aðstkvæðum, biskup og h. alþrm. inn hverju af öllum landinum, sem Alþingi vefur til þess. Skrifði „AlþingiS tilsemanus“ hjoða þessa um 3341 og 43.³ Alþingi breytti: fessu og leit: til, at sitt aðstkvæði gyt: kostið fyrir hvert aðst og skyldur fyrir eiga sat: aðstkvæðum og tveimur meiri kostum af eyðlum. aðstkvæðum, fyrir frv. 3345 og 46, og um 344: teknar um sveitarstjórn að Ísländum, af. maí 1871): samrannit vit það. Út: samningur stjórnar fyrir miðan stj. vitkun lega vit um sveitarstjórnar sitt og segin: aðst. Fyrir stjórnar f., at fyrir sem ekki munu velta meira verulegum munum að fari, hverjuð sé: 2d. og hinum samrannit aðstkvæði, sem stofna engi skr. sveitarstj. frv., og hversust gyt: at það fatti heppilegt, en fram líðen standir, at fela allar. að hendið fær stórf, sem vi seðum aðstkvæðum, fyrir hef: til hestvarala verið sett áðar. um, at fettu megi gera með verulegum 1.-2. fyrirtæktarveri, at það fyrirt. falli nánar hér samrannit aðstkvæði, fyrir hennar það heldast heimildina.

3) h.c.s. 39-40.

4) frv. 2. f. 3. XXI s. 354.

5) Aðst. 1871 II s. 13.

1) l.c.s. 64b.

til at fela Ed. afstjórin fessara með,
slo. Þingalur. Þingalur 364

'I bænum þeim sem eru stjórnarbotn
málið, er [bænum] veiga ár tvískiftingu
umni, og presentar eru í Alft. 1871 komu
engir ný röle fram. Fannig segir:
þráinn frá heimði fundi Engistingsa,
at engir ein trygging er, at tvískifta
þingum, at þat sé tilhinnandi fyrir
valningsa fó, tímabóf og bestnað, en
af þenni hljóti at leda? A hinum lög-
um telur eiginfundur 'himretninga,
at tvískiftingin veit: fó til tryggingar
fyrir hreyfilegum og réttum virslitum
málauna, sem sé meira verði en sá
bestnaðarsámen, sem þar af kemur at
leða. Hostmátaráðunum æt: heldur ekki
ord: til mikill, ef jafnmorðir verði fum-
hvert sem ein síða tvær málstofur verði,
og spengit standi jafnlangan tíma. Þat
eina, sem meiri æt: fari a móti sé,
at fanni mál kemmi at verða afgreidd,
en betra sé at þar sé fanni og betur
ír gott: gott, en fleiri og teknar af
heimði heyst?

'I spengi er at veiga hér aðstæðum.
Fyrir till. ~~bænum~~ um stjórnarþingadina
Fyrirvara um landsdómum telur hér
hljóta af till. sínunum um stjórnar-
þingadina. Eigi hafi verit förf a
því at lesta a um fyrirkomulag
landsdómurinn, þar sem réttart sé at
agna þat með aðstökum l. 'Aðr. um
náðum landssetj. hild: einnig að veldi
því og ábeygð, sem komur sé ólæst.
Hér skípun Alþingis er talit, at eigi
þarfir meðkast aðtökum þar. Hér sama
vinstri at gilda um breytingar á tölu
komungbjörnum fum- og fjöldbjörn-
um; og eigi fyrir þat megi heft at
breyta megi tölu fum.: hvorni fó;
heldur sé rétt, at: stjórn. sé bein
heimild til at breyta skípun Al-
þingis aðr. um: ef tvískiftingin
skýldi regnest miður hegg hvorni.
Þa segir, at óhr. um björnregnsi

2) l.c.s. 199.

3) l.c.s. 205.

4) l.c.s. 441., slo. Alþorskjal til
komungs um meðlið l.c.s. 630.

5) l.c.s. fosa. 439 slo. 5.618.

6) l.c.s. 439 slo. 5.618.

1) l.c.s. 440 skr. s. b hq.

2) l.c.s. 439 skr. s. b hq - b 18.

3) l.c.s. 5.440 skr. s. b hq.

meina breskra utan björðanis vintóða
þóft, þar sem hevagi sé gerð vatn fyrir
hinn gronstata og óber. feldi i vatn og
verur: fyrsta kalla gronarinnar. Aftur á
mót: sé undsýnlegt at regja, hevur að lengur
björðanum bjöldbjörðinum þar. Skuli vera
um lenging fyrkt: manns er kálf, at lo
víkunum verða of skemmanum tími,
sinnum þar sem gerð sé vatn fyrir tri-
skiftun fyrri? Fyrir afnumi hinnar fóstu
fjárhægáslánum en fari þau rök, at
mönnum hef: eigi getat dökkt annarská
hennar og afbrigði: frá stjórk. annara
þjóða, þar sem lögbundin lemannsetjunn
sé að kominn. Þessi mið: beinhús til at
skerða og takmarka fjarverkingarétt
Alþingis um of. Allar þjóðar, sem um
lögbundiði stjórr að annat bord, álit
óhendum fjarhægáslánum óalmaðharstof
fjarveish- og skattaklögu réttar þjó-
fingarins, og fari sé henni heldit:
óllum þjóðfrjálsnum stjórk. Þær sé um
fari síður ástata til at hafna óhendum
fjarhægáslánum, sem skiptan Alþingis
skr. fyr. gefi meða trúgagni fyrir,
at þingið umni ekki misnotu vald
sitt. Þingið 1867 hef: at minn gerð
at fastri fjarhægáslánum en einungis
af tilslónum vid lagfulltr. og atjón-
ina?

Um. um stjórn. vorðu miklar
en meirast einungis at líklu hefti
um triðskifting fyringarins og þau
átríði, sem miki skifta um hana.

Fyrir óskiftun þingi takur Sigrún
undan Gunnarsson sinn. Háli sinn
til stjórnings vitnum henni: bærar-
ska frá ljósendum sinnum um óskift
þing og tölu þar., og telur, at al-
menningarálitit sé, at sittala, er
henni stríður upp á sé móg. Mönnum
get: ekki skiltist, at góð lög sé
kominn undan fyllda fljóra, sem
setji þau, heldur haggrindum og vand-
virkin. Þegar setning mun og sitt vatna
vit mannfjölða í þingi at same skapi

sem henn arki landins kostnæt. fyrirst
verði: ~~at~~ fullfjöldum fyrir sva fataka
þjóð. Twiskiftung fringarins sé eigi
venna til tófar og kostnætarauka.
Sínum hef: átt erfið uppdráttar 1867 og
1869. Það fyrir einnig hef: með regja.
at hinn befingurð varinn fram og
stj. hef: 1869 aðgjöt með regji næstulega
at henni, og fótt hinn hef: ord:it ofan
á a fringarins 1869, en öllu hef: verit
flæstvæt af seinnast, verð: fyrst ekki
álitum sömuun fyrir næst syn hennar.
Seigist vera lítið deyr a fyrst miðla gagn,
sem twiskift fring aigi að agra, en sér
skilgjist, at fring: einn laug met götum
þesþer. að: ord:it vel fari til að setja
göð lög, enda að: fyrst frentat meiri hella
máleum til næsta frings og hengt þær löjt
: um a milli fringa. Þær að hengja met
færvi þem. og óskiftu fringi og breusta
þessu síðan, ef fyrst fyrki óritandi, en að
hengja a henni stj:gi og fókast sva til henni
laug. Ekki fyrki at ljólega þem. til að
skifta fringarinn : tvar deildir; skifting-
in að: aðfj:st jafnvel fyrir þen, fótt
færvi sé i henni deild. fyrst vint:st
ekki alls-kostur ráðlegt, at allir
kommagjörvin þen. skuli eiga seti:
Ed.; manni verða bolt fyrir fyrigjöt,
at einnir færva veva: Nd.; fær
manni jafnum verða hinnir fremstu
og ágætustu meiri landrins, fær
sem kom megar meiri oftast lyða
mátt: meðum sínu og fær vitra
meiri og megar lögfreðing. Síð
færri óráðlegt. at færri eigi alhi setu
i Ed., færri at Nd. færif: einnig að
fá meðkvæma hinnir fremstu færva:

Með twiskiftungunni talar fram-
sögnunárin meiri blæta m., fom big-
undson frá Gauthéundum, sínum. En
henn fia ekki ein dregeyni en sva,
at henn segist aldrrei hafa verið
twiskiftung fringarins næstulega met-
máltur og færri að mórgun vera f.
G. sammankomur fættar: N. hef: hinn

vegar ekki viljast brenda ferren, þen er
þingjöt hafi sjálfk teknat fer upp 1867
og 1869 áðurhafi ferft. Þen hitið var ek
i augum stj. sem breytingin var vorið
stæðuleyst hnikluði. Enda ætti nema
vara verkt þri, at meðlum frægginga
sé þó fólagin: ferren fyrir komulegi,
þó e.t.v. meði segja, at transförlitun
in sé ekki ávitandi. Þeir sjálfur
heittust, at meðluminn hinnar konunglöðum
þri. eigi seti: Ndl., en m. hafi ekki
viljast varða áker. Frv. um fettu, enda
álit: m., at stjórnun hafi farið veth og
huggilagi: þri, at hin hafi ekki bundið
borningar hinnar konunglöðum við embætt
ínum einu.

Jón Þórsson skilar ekki, at
hverju ekki eigi at höjða konung-
löðum ferren. Nema fyrir sitt og sitt
þing: sem, þar sem þær eigi þó
at ritja: Ed. og líkum se til, at
þær, sem þær ritji megni hit var-
refuda „conservativa Element“; þingum
et a verði fastheldnari við þat, sem er.

Umhverfinn fjarlög um völdstudd
með sama hatt: og: mál:, en aðra
þeim vitur befulltr.: umhverfið um
1867 og álist þingjins þá um naut.
Sogn fastvar fjarlaegd áður. Þeir
hann spessa breust. Ægilega óátagugi-
laegd og, at hin muni verda til þess
at spilla málumur⁴.

Frw. Alþingis 1871, bærekkið af
frw. og varathlið. var auguð stæðfest-
ingar konungs, sogn. bæl. augl. til
Alþingis 23. maí 1873⁵.

A þingi 1873.

Stjórninn lagð: ekbert frw. um
stjórn. fyrir þingjöt 1873. Þá var
komm einræðan þaravðar frá þing-
valfundi og í nærum þarum lands-
laus um stjórnarsölt⁶. 2:innugis:
tveimur fyrir, sem bætar eru í
Nordur-Nílarsýslu og sunniljóða, en
virkt at þri, at Alþingi verði left

1) L.C. Þ. 1871 Þ. 783.

2) L.C. Þ. 784. 785.

3) L.C. Þ. 781.

4) L.C. Þ. 781 Þ. 783.

5) Alþpt. 1873 II Þ. 2-6.

6) Alþpt. 1873 II Þ. 115-145.

1) b.c.s. 138.

sem óþróttast og óslíft, leit at hóset
verði til þess með tvöföldum kornings-
um og frv. til nýrra hegg frá fyringum
verði auglæst fyrstinni allri, eður en
þau verði einast send frá fyringu til
kommugs staðfestingar:

Fyrir þess m.t. til at athuga þessa
kommuskrá og miði: heild og worn
i þessa kommu fyrir y mun: fyr Sig-
urdsson frá Gautlandum, Guðmundur
Einarsson, Þóll Þóðarin, Eirikur Gísli,
Gunnlaugur Þor. Friðriksson, Benedikt Svæn-
son og Davið Guðmundsson?

N. sandi og bar fram frv. til
stjórnarskrár Íslands?

Sameiginleg með Danmerkum og
Íslands eru kárin: frv. 831 og h. og
skr. 53 skat komið undir samkomu-
legi þess önnur með sér sameiginleg og
á þeim ^{heit} gáttí ^{heit} Ísland skuli take fátt:
þessum.

Áhr. áhr. um meðferð aðgins miða
Íslands eru þau venjulegu: 95.

Hannagur skýr skr. 39 jart á
Íslandi, og helur heim: umboði kom-
mugs hitt áðsta vald á landi, skr. stjórn.
og skr. námi fyrir meðum kommugs.
Jarlun helur skr. 510 á þreygð fyrir
kommugi innum, en stjórnarherrar
skýratir af honum hafa á landi lands-
stjórnina og alla áþreygð í heim fyrir
^{sameiginjulínus} Alþingi. Stjórnar-
herrana með skr. 511 ákva fyrir umboð-
isvaldun þeirra, og ætlu Alþingi
ákvært þá, en landsdómenir skal dama
þá. En skr. 551 danna landsdómenir
þau með sem jarðum eto Nd. Al-
þingis lata höfta gegn stjórnarherr-
um. Þau skal fá og á veldi
jarðsins, ef Nd. leyfir at lata þá
áðra með fyrir landsdóminum um
alegi þá, er honum fyrir hattilegir
fyrir Ísland eto ger valt kommugs-
veldið. Skýrum landsdóminum skal á-
kvæði með lögum. Þ 513 er
venjulegt ákvæti um at stjórnar-

hennara æti konungur spvi at eins nítat
fyrir brot á etjáslar., at Nd. samþykki.

Skipun Alþingis er sín, at þær eiga
sæti: 36 löjtnögörum fyr. og mið breusta
tölu þeirra með l., 32 h. Deildaskiftinum
er heldnt frá ^{frá} konungi, seo og tölu fyr.: konunni deild,
1h: Ed. og 24: Nd. En með l.-mið
breusta ákvæ.: heild. 323. Í Ed. lejósa
fyr. óbundnum konungum eru sínum
flotkni til b. ára, en spær koma saman;
fyrsta sínum, eftir at nýjan konungur
hefa farið fram, þó mið augan lejósa
spagni en 40 ára at aldri. Hér verður
sæti fyr.: Ed. hevit meðan á löjntíma
stundun, og lejósa fyr. báðar fdt.: samu
sínum fyr. ír Nd.: sæti hevur. 324.
Hér. um konungarrétt og lejóvagnar eru
skar. 39 25 og 26 hin sömu og skar. 39
21 og 22: spingfyr. 1871 með þeirri
breystisagn, at mið gilda frest um alla
fyr., þar sem konungþjör er miður
flest.

Hægt er fyrir bennur, sem fyrir,
sem annatkvært er, en mið mið aitja
1h vikum án samþykktar jöldusins, 315.

Að öðru lesti: eru fyrir mikin
en fyrir, set se miðlu lesti: sem
hér skiftir miði, hin sömu og: fyr.
1871 með fersum undantekning-
num: Hér. um höggjöfina er breytt
notkun. Eftir sem aður fyrir fyrir um:
konunni fdt. um sig til fullnætar samþykkt
ar fyr. Þessar augan segir mið: hægafur,
sem önnur konun fdt. hefur flett, verður
ekki aður tekit til um: sömu deild
á þei fyrir. 336. Einum er spó ákvæ.
en össumkomulag deildanna breytt og
en flet mið á fyr. leid, at fyrir hér. en
samþykkt: annari konun fdt., spó augur
þat fyr. fyr. til hinnar fdt. Verði þær
breyst. Ó gerðar, fer fyr. aður til hinn
ar fyrir fdt. Gangi fyr. um eigi saman
koma báðar fdt.: eins málstofu, og
leita málst til lyfta eftir eins um:
endu sé fyr. fullir tvær fritjumur

þun. ír konur sér. á fundi og greit: atkost. Verð: breyt. Þá eigi samþykt með tvær þritjungum atkvæða, en málid fallið á þri þingi. 337 - Ákv. um vantaþeg afslift: Ed. af vantaþjórnarmánum er folt nánar. Hinsvegar er: 329 teknit upp ákv. um frithvelgi Alþingis.

Ákv. um tveggja éra fjárlög, sem lessja skal fyrst fyrir óld. en heldur skr. 333 ír þingm. 871.

V:J fætta gva. kom fram mið borth., at þingsetningi skr. 315 verð: ákvæðum Þvíbur: stórt 12. Tíll. var feld!

För. var síðan samþykt: heild rínum með 8 ákv. eigin h, en þær ákv. sem heim vanta mestu, voru samþykt með samly. ákv. [greiddum].

Tíl varna var n. fram ófara till., sem þingið samþykt: með notkun breyttingum, sem n. hafð: sjálf fallið á og berið fram ásamt flörum. farið skeiði at rekja þær breyttingar heldur einungis æta um miðurstöðuna.

Fyrsta varatíll. þingins var ein, at ef konungsar stórt fæst: eigi gva. þingins óbreytt, þoi gefi konun 'Íslandi' á öri konunci stjórar., sem verð: Alþingi fult löggjafarvöld og fjar, og a. ö. l. sé löguð eftir þingfret. sva sem framst megi vanta, sé notkalega um ferri atvist: a), at stjórar. konungs skeiði á hevet: fæsta fjárhægðathun, helstu skulu heim fyrir lever tvö ár lögt fyrir Alþingi til samþykktis, b) at stjórar. áhvæti, at einstakun ráðgjafi skuli skiptur fyrir 'Íslandsnið, sem hafi ábyrgð á stjórnarstörfum sínum fyrir Alþingi. () at engin gjöld et a lögn verði: legðan á 'Ísland til samborga. legra nála ein samþykktis Alþingis, d) at endurskotut stjórar. hagði á óskertum landsvæðinum 'Íslandsins' verði lögt fyrir hit fjárdæ fyrir, sem heldur verður eftir at stjórar. óflest gildi. — "Sunnar varatíll., sem þingið samþykt: fær: þá at, at fjarðfundur

1) l.c.s. 231.

2) l.c.s. 231-231.

3) l.c.s. 229-233.

1) h.c. s. 164-165.

með samþykktarathv. verði ballaður saman
1874 og fyrir þennan leist stjórnun. Í
sameinum dældum og fengjum. nín! En
þannig alls-álei minst á tvískiftun
þingflokkus: fessum varatill.

Af ástæðum fyrir 1870. skiftir
einkum mál i röldum um minnunum fyrir
alranni bonungbjörs. Þegar þar um, at
núnaði sé það óv., at eftir því, sem
stj. hafi hengst sér stjórnun fyrir komu-
legið hér á landi, einkum 1869 og 1871,
þannig velulega, at hin ábreygja landstjó-
rurstjórt; ekki at sjálfrögður at meða á Al-
þingi. Þá hafi verið veit sagt at
trúggjá fyrir með kommingu nökkrum
elstu umhverfis manna landsins og annarra
þeimra manna, er varta meði at fullt
skýr varr á landstjórmá- og löggjefun-
ni. En þar sem fyrirgrunnið
verði mið að gert vati fyrir, at hin
ábreygja landstjórmá sér alls-álfuna við lítið
þingflokkus og á henni hvilé sin skyldi at
lita þingflokkus: tó alls meðreglugar
skýringar og bændingar, - enk þess eins
ávara meði vati fyrir, at stjórnun hervannur
verði jafnvaldilegast alltum. - Þá vorðið
allscagi veit sagt at halda bonung-
björnum, þar sem þó að sýjanlega skunt
og komi: hæg við björfveli þingflokkus og
þjóðar, og se at hinn bestum ískuggi-
lest, þar sem 3d. af bonungbjörni
verði heldur, mündi ó eins varta skipt
at helmingi af feliðr mónum, er fyrður
þegi og henni vera at skepi?

Í um. er björn fátturinn sá
eini þm., er viður heint at tvískiftun
þingflokkus og fífðum þm., og segjist
en vera förun skotunar og 1867, at
hinn sé myög örvtley. Set: meðan sunni
fart sig um hif gagnstaka skuld heim
arkar fella frá borth., sem henni e-tír
muni vera fram um fessi atviti; fullt
hein mündi nánum vera fífðingarlaus,
af því at fyrirgrunnið hafi atvur heldur wo-
fart á fessum atvítum? Borth-kom
ákvæði.

2) nál. h.c. 107 abn. álitsskjöl s. 277

3) Alpt. 1873 I s. 174-175.

Fugir fari, at fungssetakini skulu
leiddur: 17 vikur er það eitt með öðrum
fari fram, at fungsinn eigi at skifta:
tveir deildir.

Sein fyrst kveggja ára fjárlögum
er óarkurs meilt af befulltr., sem
segin fasta fjárhæðsáthun talda meint.
Sigríða: aðst. stjórn. 1867 vegna þess,
at ávallaldit frá vikisjöt. sé einhver
hinn hefsta teknungrarinn landsins og vegna
þess, at Alþingi get: ekki að funda
kvæði ári. Alþingi 1867 hafi fallist
á fyrsta ákv., get: það enda ekki
vættuð hafi verit: sýnvert frá fungs-
ins hálfu, vegna þess at hina fyrstu
fjárhæðsáthun verð: at ókvæta meint
höggum. Þó eru annars til um. 1867,
en vörðist ekki skreyð ófáanlegum til
at mæla meint til: fungsins: þessu
efni: fyrir að miki: en hafi heldið
fram, at fyrst fjárhæðsáthun sé
óhaflið skerðing á fjárlögum: fungs-
ins, að hær fjárlög liggi: ekki
allraum „constitutional Forfatning“, og
sé viturkend: gral. Danmarkur. Skoti
fari ekki at vitra: sem fyrstir
fungsins fyrir og þótt fyrir fyrst
under öðrum kennungum staðum og skif-
stum, en miði sé ráð fyrir aðst.
hafi viljet hafa sér meggja með fasta
fjárhæðsáthun. Enda hafi meint a
fungsinn talið skilt fyrir komuleg
i principiun alveg rauðt. Tillogið
eis vikisjöt: sé heildur svegin sönn
ástæða fyrir fari at hafa fasta fjárl-
ögðsáthun, fótt annat hanni at

1) Þor. l.c. o. 1867 s. 315 og 332.

3) Þor. l.c. o. 1870, Skold. F.N. o. 338 vörðast fljótt á lit: 3
og áliturkjul Alft. 1873 II o. 163.

Stjórn. 1874.

5. janúar 1874 gefur konungs
stjórnarskrá um hin seinstaklegar mih-
dun Íslands, og fari henni kennig eftir
þessi varratill. fungsins en sýniet: hins-
vegan stjórnarw. fungsins staðfestingar.

Aðgreining samræla og seimræla
er skor. stjórn. 51 byggð á stöðulögumnum.

Um framkvæmd hinnar síðstu stjórnar: íslenskum málum og ábreygt á henni eru óbor. stjórn. 531 og 3 römu reglan og skr. stjórn. 1871 og megin þar að vísá til þess, sem um fæt var sagt. Same miði segir, að óbor. stjórn 317 gilda augin síður. um náðum ráðgjafar og landshöftingja með helðum en náðunartæki virði að landsdómi, en: h. óbor. um standarskrin regir, að fari til lög verð: sett um. hvernig ábreygt segir ráðgjafarum verð: frum leomið, skuli hættivélinn náðunars dama móti fari, er Alþingi höfðan á handan ráðgjafarum fyrir Ísland fyrir afbrigðið gög stjórn., eftir þeim málarskrivum, sem gildi við tóðan verð.

Um skýrur Alþingis, deiðla skiftingu horningar til E.d., ~~þjóðskriftar~~, horningar verð og björugugi um fjórtbjör gilda óbor. stjórn. 5314-18 örðplinnan römu reglan og vorn: stjórn. 1871. '5 314 sett hins. vege batt óbor. um, að hafi: horningar hinnar fjórtbjörnum fari, og umboð þeim sem bræddir eru til fyrirsetra af horningi, gildi venjulega fyrir bára tímaribl, og umboð þeim, sem horningar breytist til, eins fyrir fæt, flett fyrir fæuni að verða leyst upp. Þeji noblum eru fari frá af þeim, sem hornar eru eða bræddir til fyrirsetra, mettan á björ. tímanum standur, skal samt að eini björ að breytja til fyrirsetra fyrir fæt tímaribl, sem aftir er af björtímanum. - En þar að færre leyst: aðst mikil breyt fari stjórn. 1871, einum um fari horningbjörnum.

Leimurugis

Aðr. um löggjafarstofu Alþingis er breytt. Seðir: stjórn. 527, að óbort löggjur. megi sambreyktar til fullmætar fyr ar fæt helður verit vott fyrirver sinnum: hvarri fæd. um sig. En spurning niðurfelt óbor. um fælin fæ. Stjórn. stjórn. 328 skal löggja löggjur., sem sambreykt er i annarhvarri fæd.. Fyrir hinn fæd.: i þar fomni, sem fæt er sambreykt. Ísland: fari breyttingar að aðst: ar aðgengi fæt að færri fæd.